

МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

1040 София, ул. "Славянска" №1, тел.: 02/ 91 408(централа), факс: 02/ 987 00 98

Изм.№ 11-00-284/01 01. 07. 2002
 (Моля цитирайте при отговор)

На Ваш №.....

**ДО
 КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
 НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

*К. П. П. 10/2002
 Коле си конституцията
 се рутате и с ричите
 2. 07. 2002
 К. Давид*

СТАНОВИЩЕ

НА МИНИСТЕРСТВОТО НА ПРАВОСЪДИЕТО

ОТНОСНО: Конституционно дело № 10/2002 година

**УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,
 УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ
 СЪДИИ,**

С определение на Конституционния съд от 11 юни 2002г. сме конституирани като заинтересувана страна по Конституционно дело № 10 за 2002г., образувано по искане на 48 народни представители от XXXIX Народно събрание за установяване на противоконституционността на чл.3, ал.2 и 4; чл.6, ал.4; чл.11; чл.16, ал.1 т.5 в частта досежно думите "относно" тяхната законосъобразност от закона за приватизация и следприватизационен контрол (ДВ бр.28 от 2002г.), както и на § 22 от преходните и заключителни разпоредби на същия закон.

1. По твърдението за противоконституционност на чл.3, ал.2 и 4:

Народните представители, които са подписали искането твърдят, че чл.3, ал.2 и 4 противоречат на чл.17 и чл.140 от Конституцията, защото ограничават свободното упражняване на правото на собственост на общината и нарушават конституционния принцип за неприкосновеност на правото на частна собственост.

Твърдението, че разпоредбата на чл.3, ал.2 ех lege предвижда приватизация на общинска собственост в нарушение на конституционните принципи за особена закрила на правото на собственост прогласени в чл.17 и чл.140 от Конституцията на Република България е необосновано по следните съображения:

Разпоредбата на чл.3, ал.2 не предвижда приватизация ех lege за разлика от разпоредбата на чл.3, ал.1, а единствено задължава общинските съвети в двумесечен срок от влизането на закона в сила да приемат списъци на търговски дружества с общински капитал, които подлежат на приватизация. Няма съмнение, че тези решения общинските съвети ще приемат самостоятелно.

Очевидно е, че законодателят не подменя волята на титуляра на общинска собственост, а само задължава общинските съвети да действат по-бързо с цел ускоряване темповете на приватизация, което служи на обществения интерес.

Относно твърдението за несъответствие на чл.3, ал.4 с чл.17, ал.5 от Конституцията по наше мнение текстът не се чете правилно, защото в противен случай ще се види, че в края на ал.4 има запис, който гласи "или от общинските съвети". Същият текст е съотносим към думата "решения" и това означава, че решения за приватизация на новообразувани дружества с общинско участие се приемат от общинските съвети.

2. По твърдението за противоконституционност на чл.6, ал.4:

Твърдението на народните представители за противоконституционност на тази норма е необосновано. В искането си те не излагат убедителни аргументи в негова подкрепа. Позовават се единствено на това, че в ал.4 е презумирана възможността за промяна на практиката по

прилагане на закона. Дори и да се приеме, че в чл.6, ал.4 се презумира възможност за промяна на практиката по прилагане на закона, то видно от разпоредбата, тази промяна трябва да има своето законово основание. В противен случай законодателят нямаше да изисква органите на приватизация да посочват основанията като ги огласяват. Това изискване няма за цел единствено постигане на гласност и прозрачност, а най-вече гарантира спазване на установените със закон правила. Според нас при едно бъдещо изменение на ЗПСК може да се помисли тази разпоредба да бъде формулирана по-прецизно и по-пълно.

3. По твърдението за противоконституционност на чл.16, ал.1, т.5 в частта досежно израза “относно тяхната законосъобразност”.

В искането си народните представители твърдят, че текста на чл.16, ал.1, т.5 противоречи на чл.119 и чл.120 от Конституцията. Съпоставяйки спорния текст с разпоредбите на чл.119 и чл.120 от Конституцията категорично не може да се направи извод за съществуване на противоречие. Това е така, защото с разпоредбата на чл.16, ал.1, т.5 законодателят не възлага на Контролния съвет на Агенцията за приватизация правораздавателни правомощия, а установява само осъществяването на административен контрол за спазването на закона при приватизационните сделки.

Тази разпоредба не само че не прегражда пътя за съдебна защита в случай на нарушение на закона при осъществяване на приватизационната сделка, ами даже осигурява отстраняване на допуснати закононарушения още преди да се упражни правото на съдебна защита от участник в приватизационната сделка.

Също така трябва да се има предвид, че съдебният контрол за законност се осъществява само от съдебна институция и при спазването на установена със закон процедура. Има разлика между двата вида контрол и по отношение на правните последици от него.

Контролът, който ще осъществява Надзорният съвет на Агенцията за приватизация ще осигурява възможност за отстраняване на закононарушенията преди одобряването на приватизационната сделка. Дори Надзорният съвет да

одобри приватизационна сделка, сключена при нарушение на закона, остава възможността за упражняване правото на съдебна защита.

4. По твърдението за противоконституционност на чл.11 и на § 22 от Преходните и заключителни разпоредби на закона”:

Народните представители само са заявили, че чл.11 е противоконституционен без да са се обосновали. Според тях уредбата на използването на непарични платежни средства в чл.11 и § 22 от ПЗР на закона дава основание да се приеме, че е налице противоконституционност на законовата уредба нарушаващо принципа на равнопоставеност прогласена от Конституцията.

Така изложено твърдението за противоконституционност на чл.11 не може да се приеме. С разпоредбата на чл.11 само се допуска използването на други платежни средства освен паричните, което има за цел постигането на икономическа ефективност, а така също и справедливост за онази категория от граждани, които са обезщетени с различни компенсаторни инструменти предвидени в закон заради неправомерно отнетата от държавата собственост, която не може да се върне реално. При положение, че законодателят не беше предвидил тази възможност за непарично плащане при приватизационни сделки, тогава щяха да бъдат нарушени правата на една голяма категория от граждани в нарушение на принципа за правова държава.

Що се отнася до твърдението за противоконституционност на § 22 от ПЗР нашето мнение е, че разпоредбата не нарушава принципа на равнопоставеност и на неприкосновеност на частната собственост. Законодателят преустановява само емитирането на инвестиционни бонове по чл.44, ал.1 от вече отменения Закон за преобразуване и приватизация на държавни и общински предприятия, без да пренебрегва интересите на притежателите на вече емитирани инвестиционни бонове, които все още не са използвани, а даже удължава срокът на тяхната валидност до 30 септември 2002 година.

Предвид гореизложените съображения считаме, че искането на народните представители за установяване на

ПОТИВОКОНСТИТУЦИОННОСТТА НА ЧЛ.3, АЛ.2 И 4, ЧЛ.6, АЛ.4, ЧЛ.11 И ЧЛ.16, АЛ.1Т.5 В ЧАСТТА МУ ОТНОСНО ДУМИТЕ "ОТНОСНО ТЯХНАТА ЗАКОНОСЪОБРАЗНОСТ" ОТ ЗАКОНА ЗА ПРИВАТИЗАЦИЯ И СЛЕДПРИВАТИЗАЦИОНЕН КОНТРОЛ (ДВ, БР.28 ОТ 2002Г.), КАКТО И НА § 22 ОТ ПРЕХОДНИТЕ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ НА СЪЩИЯ ЗАКОН Е НЕОСНОВАТЕЛНО И СЛЕДВА ДА БЪДЕ ОТХВЪРЛЕНО.

ПР/СТ

МИНИСТЪР:
/АНТОН СТАНКОВ/

